

Sygn. akt III PK 102/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z powództwa D. E.

przeciwko Publicznemu Gimnazjum w S.

o odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 10 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 21 marca 2014 r., sygn. akt IV Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 21 marca 2014 r. oddalił apelację Publicznego Gimnazjum w S. od wyroku z dnia 28 listopada 2013 r. Sądu Rejonowego w Z., którym zasądzone od pozwanego Gimnazjum na rzecz D. E. kwotę 10.600 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę.

W skardze kasacyjnej strona pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego, tj.: 1) art. 45 k.p. w związku z art. 91c ust. 1 i art. 20 ust. 1 pkt 2 Karty Nauczyciela, przez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie na rzecz powódki odszkodowania w sytuacji, gdy rozwiązanie z powódką umowy o pracę było w pełni uzasadnione w świetle stanu faktycznego sprawy; 2) art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, przez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że powódka została objęta szczególną ochroną związkową w sytuacji,

gdy nie pełniła funkcji, z którą według statutu ZNP związana jest szczególna ochrona stosunku pracy, a także gdy treść uchwały dotycząca objęcia powódki szczególną ochroną związkową nie udzielała powódce upoważnienia do reprezentowania związku wobec władz szkoły oraz gdy powódka pełniła funkcję dyrektora szkoły, wobec czego nie mogła reprezentować ZNP wobec siebie samej.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniony został potrzebą wykładni budzącej poważne wątpliwości art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych i ustalenia, czy w świetle tego przepisu możliwe jest skuteczne objęcie szczególną ochroną związkową osoby pełniącej funkcję dyrektora szkoły, a jednocześnie niesprawującej w ZNP funkcji, z którą związana jest szczególna ochrona stosunku pracy, na podstawie uchwały ZNP niezawierającej wszystkich elementów przewidzianych prawem i koniecznych do skutecznego objęcia ochroną związkową, tj. nieudzielającej powódce upoważnienia do reprezentowania związku wobec władz szkoły.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowił odrębny element pisma niezależny od przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Uzasadnienie wniosku natomiast powinno nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Spełnienie wymagania z art. 398⁴ § 2 k.p.c. powinno zatem przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym

skarżący wskaże, jakie występujące w sprawie okoliczności pozwalają na uwzględnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek.

Odwołanie się do przesłanki potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości (ze wskazaniem, na czym te poważne wątpliwości polegają), nie doczekał się wykładni, bądź że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151 i z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, niepublikowane). Nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa, jeżeli Sąd Najwyższy wyraził swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Ponadto rozstrzygnięcie wątpliwości interpretacyjnych nie może się sprowadzać do odpowiedzi na zarzuty skarżącego skierowane pod adresem zaskarżonego orzeczenia ani też do odpowiedzi na wątpliwości skarżącego, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP-wkładka 2003 nr 13, poz. 5).

Skarżący nie odnosi się do tak rozumianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu do potrzebę wykładni przepisów prawa już tylko z tego względu, że ograniczając się do sformułowania wątpliwości interpretacyjnej rodzącej się - w jego ocenie - na tle art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o związkach zawodowych ani nie przeprowadza żadnego wyводу jurydycznego w tym zakresie, ani nie wskazuje, czy przepis ten nie stanowił jeszcze przedmiotu interpretacji Sądu Najwyższego, czy też wykładnia tego Sądu jest niejednolita i wywołuje rozbieżności.

Ponadto podniesiona przez skarżącego kwestia stanowiła już przedmiot rozważań Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 7 maja 2013 r., I PK 285/12 (LEX nr 1360189) wyjaśnił, że skuteczne udzielenie ochrony szczególnej działaczowi związkowemu wymaga podjęcia uchwały wskazującej go imiennie oraz

udzielenia mu upoważnienia do reprezentowania organizacji związkowej, jednak z przepisu tego nie wynika, by obie te czynności musiały zostać dokonane jednocześnie (w jednej uchwale). Z wiążącego Sąd Najwyższy stanu faktycznego sprawy, w której wniesiona została niniejsza skarga kasacyjna (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) wynika, że z chwilą odwołania z funkcji dyrektora pozwanego Gimnazjum (tj. od 16 maja 2012 r.) powódka upoważniona była do reprezentowania Oddziału Powiatowego ZNP w stosunku do pracodawcy. W istocie skarżącemu chodzi zatem o zajęcie przez Sąd Najwyższy stanowiska co do zarzutów podniesionych w ramach kasacyjnej podstawy naruszenia prawa materialnego, jednak taka okoliczność nie uzasadnia zaangażowania Sądu Najwyższego w rozpoznanie skargi kasacyjnej.

Z tych względów na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.